De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-7001

C 68

39. årgang

6. marts 1996

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer | Indhold | Side

I *Meddelelser*

Kommissionen

96/C 68/01 Ecu 1

96/C 68/02 Informationsprocedure — Tekniske forskrifter (1) 2

96/C 68/03 Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.697 — Lockheed Martin Corporation/Loral Corporation) (1) 3

96/C 68/04 Statsstøtte — C 10/94 (ex NN 126/93) — Grækenland (1) 4

96/C 68/05 Statsstøtte — C 47/95 (ex NN 61/95) — Italien 5

96/C 68/06 Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (1) 9

96/C 68/07 Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Fællesskab under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 27. februar til 2. marts 1996) 10

DA

(1) Tekst af betydning for EØS

(Fortsættes på omslagets anden side)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

96/C 68/08 Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (1) 11

III *Oplysninger*

Kommissionen

96/C 68/09 Bekendtgørelse om licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af blød hvede til Algeriet og Marokko 17

96/C 68/10 Europæisk økonomisk interessegruppe — Bekendtgørelse offentliggjort i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 — Stiftelse 18

96/C 68/11 Databehandlig og virksomhed i forbindelse hermed — Offentligt udbud 19

96/C 68/12 Rådgivningsservice i forbindelse med forvaltningsspørgsmål og tilknyttede serviceydelser — Offentligt udbud 21

Berigtigelser

96/C 68/13 Åbning, i hvert af landene i Det Europæiske Fællesskab, af en bankkonto i ecu på vegne af Europa-Kommissionen — Den Europæiske Udviklingsfond (EFT nr. C 55 af 24. 2. 1996, s. 13) 23

DA

(1) Tekst af betydning for EØS

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU [1]

5. marts 1996

(96/C 68/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	38,9328	Finske mark	5,87288
Danske kroner	7,31742	Svenske kroner	8,76517
Tyske mark	1,89409	Pund sterling	0,838170
Græske drakmer	308,966	US-dollars	1,28005
Spanske pesetas	160,544	Canadiske dollars	1,75329
Franske francs	6,48987	Yen	134,444
Irske pund	0,814957	Schweizerfrancs	1,54080
Italienske lire	1984,12	Norske kroner	8,24418
Nederlandske gylden	2,12066	Islandske kroner	85,0595
Østrigske schilling	13,3202	Australske dollars	1,68761
Portugisiske escudos	196,680	Newzealandske dollars	1,89301
		Sydafrikanske rand	4,96597

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

— kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles

— angiv eget kendeord

— skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren

— afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telex (kaldenr. 21791) og en telefax (kaldenr. 296 10 97) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

---

[1] Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Informationsprocedure — Tekniske forskrifter

(96/C 68/02)

(Tekst af betydning for EØS)

— Direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter
(EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8).

— Direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF
(EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75).

— Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF
(EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

Notifikationer af nationale udkast til tekniske forskrifter, som Kommissionen har modtaget.

Reference (1)	Titel	Udløb af status quo-perioden på tre måneder (2)
96/25/A	Aftale i henhold til artikel 15a B-VG vedrørende beskyttelsesforanstaltninger for små fyringsanlæg	6. 5. 1996
96/26/D	Bekendtgørelse til ændring af BSE-bekendtgørelsen	22. 4. 1996
96/27/D	Sikkerhedsbestemelser til indretning af arbejdspladser med bærbare brandslukkere (ZH 1/201)	23. 4. 1996
96/28/DK	Teknisk forskrift om ændring af teknisk forskrift for oppustelige redningsflåder	29. 4. 1996
96/29/GR	Teknisk bekendtgørelse om formindskelse af svovlindhold i fyringsolie	25. 4. 1996
96/30/P	Beholdere til salg af drikkevarer	2. 5. 1996
96/31/P	Maksimalgrænseværdi for restkoncentration af plantebeskyttelsesmidler (insekt- og svampebekæmpelsesmidler) i kornprodukter	2. 5. 1996
96/32/P	Maksimalgrænseværdi for restkoncentration af plantebeskyttelsesmidler (insekt- og svampebekæmpelsesmidler) i produkter af vegetablisk oprindelse, herunder frugt og grøntsager	2. 5. 1996
96/33/NL	Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om skibe i indre farvande (tekniske krav til statsskibe og færger)	2. 5. 1996

(1) År — registreringsnummer — medlemsstat, hvorfra udkastet stammer.
(2) Frist inden for hvilken Kommissionen og medlemsstaterne kan fremsætte kommentarer.
(3) Den sædvanlige informationsprocedure finder ikke anvendelse ved »farmakopé«-notifikationer.
(4) Fristen bortfalder, hvis Kommissionen har accepteret, at det drejer sig om et hastetilfælde.

Kommissionen henviser til sin meddelelse af 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 af 1. 10. 1986, s. 4), hvori den gør gældende, at en teknisk forskrift, som omfattes af direktiv 83/189/EØF, ikke kan gøres bindende for tredjemand i en given medlemsstats retssystem, hvis denne medlemsstat har vedtaget forslaget uden at anmelde det til Kommissionen og overholde forpligtelsen til udsættelse. Det er således Kommissionens opfattelse, at procederende parter har ret til at forvente, at de nationale domstole afslår at håndhæve nationale tekniske forskrifter, der ikke er blevet anmeldt således som påbudt i Fællesskabets lovgivning.

Yderligere oplysninger om disse notifikationer kan fås ved henvendelse til de nationale tjenester, der er anført i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 67 af 17. marts 1989.

Forudgående anmeldelse af en fusion

(Sag IV/M.697 — Lockheed Martin Corporation/Loral Corporation)

(96/C 68/03)

(Tekst af betydning for EØS)

1. Den 30. januar 1996 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 [1] en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Lockheed Martin Corporation (USA) erhverver ene kontrollen med hele Loral Corporation (USA). Den 20. februar erklærede Kommissionen anmeldelsen for ufuldstændig. Efter suppleringen heraf er anmeldelsend retskraftig fra den 26. februar 1996.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Lockheed Martin: opgaver for forsvaret, specielt inden for områderne: luftfart; strategiske missiler; elektronik; service inden for informatik og teknologi; energi og miljø

— virksomheden Loral: udbyder af avancerede elektroniske systemer og komponenter, specielt inden for områderne: elektroniske kampmidler; træning og simulering; taktiske våben; ledelse, kommunikation og efterretning; integration af systemer, kommunikations- og luftfartssystemer.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne, med angivelse af sag IV/M.697 — Lockheed Martin Corporation/Loral Corporation, kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01) eller med posten til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorated B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1049 Bruxelles/Brussel.

---

[1] EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989; revideret udgave: EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

STATSSTØTTE

C 10/94 (ex NN 126/93)

Grækenland

(96/C 68/04)

(Tekst af betydning for EØS)

(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter vedrørende Grækenlands støtte til Neorion Shipyard of Syros

Ved nedenstående skrivelse underrettede Kommissionen den græske regering om sin beslutning om at afslutte den procedure, der blev indledt den 16. februar 1994 ([1]).

»Kommissionen besluttede den 16. februar 1994 at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende den støtte, som den græske regering i 1991 besluttede at yde til to græske skibsværfter, Hellenic Shipyards SA og Neorion Shipyard SA. Støtten blev ydet i form af gældsafskrivninger på 44 mia. dr. for Hellenic Shipyards og 16,5 mia. dr. for Neorion Shipyard.

Kommissionen underrettede den græske regering om sin beslutning ved skrivelse af 10. marts 1994 med opfordring til den om at fremkomme med sine bemærkninger. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev også opfordret til at fremkomme med deres bemærkninger ved offentliggørelsen af beslutningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Kun den danske regering fremsatte bemærkninger, som blev videregivet til den græske regering.

Den græske regerings beslutning om at yde støtte til de to skibsværfter blev truffet i henhold til artikel 10 i Rådets direktiv 90/684/EØF. I henhold til denne artikel var det tilladt at yde støtte i 1991 til finansiel rekonstruktion af de græske skibsværfter i forbindelse med salg. Kommissionen besluttede den 23. december 1992, at den græske regerings beslutning i 1991 om at yde støtte, i form af gældsafskrivninger, til de statsejede værfter, bl.a. Hellenic Shipyards SA og Neorion Shipyard, var forenelig med bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 90/684/EØS. Den græske regering blev underrettet om Kommissionens beslutning ved skrivelse af 27. januar 1993 ([2]).

Kommissionen indledte imidlertid senere ovennævnte procedure efter artikel 93, stk. 2, fordi Hellenic og Neorion-værfterne på det pågældende tidspunkt stadig var statsejede trods betingelsen i artikel 10 i direktiv 90/684/EØF om, at de skulle privatiseres.

I sommeren 1994 lykkedes det den græske regering at sælge Neorion Shipyard ved offentlig udbud. Den undertegnede salgskontrakt blev tilsendt Kommissionen med den græske regerings skrivelse af 19. oktober 1994. Værftet var i september 1994 blevet overdraget til et privat selskab, som genoptog værftets drift.

Kommissionen besluttede, at Grækenland havde opfyldt sin forpligtelse om at privatisere Neorion Shipyard, som det krævedes i artikel 10 i direktiv 90/684/EØF. Støtten til værftet var derfor forenelig med det fælles marked under hensyntagen til artikel 10 i direktiv 90/684/EØF og artikel 92 i EF-traktaten. Proceduren efter artikel 93, stk. 2, vedrørende støtten til værftet er nu afsluttet, og Kommissionens beslutning meddeles ved denne skrivelse til den græske regering.

Hvad angår Hellenic Shipyards SA, underrettede den græske regering for nylig Kommissionen om, at ETVA, den statsejede bank og 100 %-ejer af værftet, havde undertegnet en aftale om overdragelse af 49 % af værftets egenkapital til en sammenslutning af værftets medarbejdere.

I overensstemmelse med proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, holder Kommissionen øje med den græske regerings foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af ovennævnte aftale samt dennes indhold. Kommissionens endelige beslutning vil blandt andet afhænge af, om den græske regering fremlægger en driftsplan, der dokumenterer værftets rentabilitet. Denne plan bør fremsendes så hurtigt som muligt og senest den 11. januar 1996.«

([1]) EFT nr. C 138 af 20. 5. 1994, s. 2.

([2]) EFT nr. C 88 af 30. 3. 1993, s. 6.

STATSSTØTTE

C 47/95 (ex NN 61/95)

Italien

(96/C 68/05)

(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Meddelelse fra Kommissionen til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter, jf. traktatens artikel 93, stk. 2, om støtte ydet af den italienske regering og af regionen Sicilia til landbrugskooperativer

Kommissionen har ved nedenstående brev meddelt den italienske regering, at den har besluttet at indlede proceduren.

»I

Sagsfremstilling

1. Støtte nr. NN 96/B/94

Under dette nummer er bl.a. opført de støtteforanstaltninger, der er fastsat i § 1, stk. 1a og 1b, i lov om tilpasning af lovdekret nr. 149/93 (lov nr. 237/93) om hasteforanstaltninger i forskellige økonomiske sektorer.

Ved brev af 7. januar 1994 gav de italienske myndigheder Kommissionen meddelelse om, at de pågældende bestemmelser ikke kunne iværksættes, før der var vedtaget gennemførelsesbestemmelser; samtidig forpligtede de sig til at underrette Kommissionen om disse gennemførelsesbestemmelser, jf. traktatens artikel 93, stk. 3.

Ved brev af 3. marts 1994 meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den ikke kunne tage stilling til de støtteforanstaltninger, der var fastsat i den nævnte § 1, stk. 1a og 1b, i lovdekret nr. 149 som ændret ved loven om tilpasning, på grundlag af de foreliggende oplysninger. Ved denne lejlighed tog Kommissionen ad notam, at de italienske myndigheder forpligtede sig til at give meddelelse om gennemførelsesbestemmelserne af den nævnte artikel i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

2. Støtte nr. 707/94

Ved brev af 17. oktober 1994 underrettede Italiens faste repræsentation Kommissionen om regionen Sicilias regionallov nr. 37/94, idet der i henhold til § 2 i denne regionallov kan ydes supplerende støtte i forhold til den støtte, der er fastsat i § 1, stk. 1a, i lovdekret nr. 149.

Ved telex af 13. december 1994 anmodede Kommissionen den italienske regering om at oplyse, om gennemførelsesbestemmelserne til lovdekret nr. 149 var blevet vedtaget, således som det fremgik af bestemmelserne i den pågældende regionallov, og i bekræftende fald, at give meddelelse herom i overensstemmelse med traktatens artikel 93 og de løfter, der var afgivet ved brev af 7. januar 1994.

Ved brev af 13. marts 1995 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at gennemførelsesbestemmelserne til § 1, stk. 1a og 1b, i lovdekret nr. 149 var blevet vedtaget i mellemtiden. Med hensyn til § 1, stk. 1a, drejede det sig navnlig om det ministerielle dekret nr. 80161 af 2. februar 1994 og gennemførelsescirkulæret af 14. juli 1994, og med hensyn til § 1, stk. 1b, drejede det sig om det ministerielle dekret af 4. oktober 1994.

3. Under hensyntagen til ovenstående er de støtteforanstaltninger, der er fastsat i § 1, stk. 1a og 1b, i lovdekret nr. 149 (som ændret ved lov om tilpasning), og de støtteforanstaltninger, der er fastsat i regionallov (Sicilia) nr. 37/94, blevet opført i registret for ikke-anmeldt støtte under nr. NN 61/95.

II

§ 1, stk. 1a, i lovdekret nr. 149, (som ændret ved tilpasningslov nr. 237/93)

I henhold til § 1, stk. 1a, i tilpasningslov nr. 237/93 overtager staten forpligtelserne i forbindelse med den sikkerhed, som medlemmerne af landbrugskooperativerne inden ikrafttrædelsen af lovdekret nr. 149/93 har stillet til fordel for de kooperativer, hvis insolvens var blevet fastslået inden da. Den offentlige intervention vil strække sig over ti år, idet der er afsat 20 mia. lire til hvert enkelt år.

I betragtning af støttens form (dvs. at staten træder i medlemmernes sted og overtager den med sikkerhedsstillelsen forbundne forpligtelse til at betale den — forfaldne — gæld) skal den foreliggende sag ikke vurderes ud fra de kriterier, der gælder for støtte i form af sikkerhedsstillelse, men ud fra de kriterier, der gælder for sanering af landbrugsbedrifternes gæld.

Da støtteordningen er blevet indført a posteriori, dvs. efter at det var konstateret, at de kooperativer, for hvilke der var stillet sikkerhed, var insolvente, er det ikke den økonomiske fordel ved sikkerhedsstillelsen, der skal vurderes, men derimod den økonomiske fordel ved statens overtagelse af den gæld, for hvilken der var stillet sikkerhed (gælden vedrørende det kooperativ, for hvilket der var stillet sikkerhed, og — efter erklæringen om insolvens og/eller om likvidation af kooperativet — gælden vedrørende de fysiske eller juridiske personer, som havde stillet sikkerhed for dette kooperativ).

Det drejer sig således om en »efterfølgende« opsugning af kooperativernes gældsposter med det formål at hindre, at deres medlemmer (som i næsten alle tilfælde er andre landbrugsvirksomheder) skal indfri den forpligtelse, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen til fordel for kooperativet.

Det drejer sig på en vis måde om støtte, ydet med tilbagevirkende kraft, til driften af selve kooperativerne.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen ifølge gældende praksis under visse omstændigheder kan bringe de i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser i anvendelse, skønt sådanne støtteforanstaltninger, der på den ene eller den anden måde bidrager til at sanere gælden i en virksomhed, i princippet anses som værende i strid med fællesmarkedet.

Formålet med anvendelsen af disse undtagelsesbestemmelser er at åbne mulighed for en genopretning af levedygtige virksomheder, som befinder sig i en forbigående men livstruende krise (jf. nedenfor).

Men ingen af de betingelser, der anerkendes ifølge Kommissionens praksis, kan betragtes som værende opfyldt i det foreliggende tilfælde, da støtteforanstaltningen indebærer statens materielle og fuldstændige overtagelse af de forpligtelser, der påhviler debitor (medlemmet af kooperativet, som har stillet sikkerhed), uden at der er mulighed for genopretning af det pågældende kooperativ.

Den italienske regering hævder i sin telex af 13. marts 1995, at de pågældende foranstaltninger ikke har nogen indvirkning på kooperativernes produktionsaktivitet, dels fordi støtten ydes til medlemmerne af kooperativerne og ikke til kooperativerne selv, dels fordi de berørte kooperativer under ingen omstændigheder ville operere på markedet, idet de pågældende foranstaltninger udelukkende tager sigte på de kooperativer, som er blevet erklæret insolvente (og som således er bestemt til at forsvinde).

Kommissionen kan ikke tilslutte sig det synspunkt, der kommer til udtryk i den italienske regerings bemærkninger.

For det første er det faktum, at støtten er rettet mod medlemmerne af kooperativerne og ikke direkte mod kooperativerne selv, ikke relevant. Det er klart, at støtten ydes til medlemmerne af kooperativerne, ikke i deres egenskab af enkeltpersoner men i deres egenskab af medlemmer, og at den følgelig ydes til det kooperativ, til fordel for hvilket der er stillet sikkerhed.

Herudover skal det understreges — og det fremgår også af førnævnte telex fra de italienske myndigheder — at det ofte er landbrugsbedrifter, der står som garanter. Dette skyldes, at medlemmerne af kooperativerne — således som det fremgår af de kriterier, som de italienske myndigheder har fastsat for prioriteringen af overtagelsen af sikkerhedsstillelsen (§ 5 i det ministerielle dekret af 2. februar 1994 og § 5 i cirkulære nr. 17 af 14. juli 1994) — i næsten samtlige tilfælde er andre landbrugsvirksomheder (kooperativer, sammenslutninger af kooperativer, fysiske personer, der er medlemmer af kooperativet i deres egenskab af landbrugere), som følgelig ville modtage støtte, som objektivt fordrejer konkurrencen med de øvrige virksomheder.

Heller ikke det faktum, at støtten anvendes til kooperativer, som er trådt i likvidation, er relevant; det, der tæller i denne sammenhæng, er, at støtten anvendes til udligning af tab, som kooperativet har lidt som følge af en aktivitet, det har udført, inden det trådte i likvidation. Den omhandlede støtte skal nemlig anvendes til betaling med tilbagevirkende kraft af driftsstøtte, som udmøntes i statens overtagelse af en sikkerhedsstillelse, som medlemmerne af det nævnte kooperativ (garanterne) skulle have betalt.

Følgelig skal den støtte, der er fastsat i § 1, stk. 1a, i tilpasningslov nr. 237/93, betragtes som støtte i den i traktatens artikel 92, stk. 1, nævnte forstand, idet den begunstiger visse virksomheder (landbrugsvirksomheder, som er sluttet sammen i et kooperativ), uden at nogen af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i stk. 2 og 3 i samme artikel, kan bringes i anvendelse.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure over for de foranstaltninger, der er fastsat i § 1, stk. 1a, i tilpasningslov nr. 149/93 (lov nr. 237/93) og i gennemførelsesbestemmelserne til ministerielt dekret nr. 80161 af 2. februar 1994 og gennemførelsescirkulære af 14. juli 1995.

III

§ 2 i regionallov (Sicilia) nr. 37/94

Ved § 2 i regionallov (Sicilia) nr. 37/94 indføres en ordning med subsidiær støtte i forhold til den støtte, der er fastsat i § 1, stk. 1a, i tilpasningslov nr. 237/93. I henhold til § 2 overtager regionalbudgettet forpligtel-

serne i forbindelse med den sikkerhed, som medlemmer af landbrugskooperativer har stillet til fordel for sidstnævnte inden ikrafttrædelsen af lovdekret nr. 149 af 20. maj 1993, i de tilfælde, hvor de pågældende medlemmer, som har stillet sikkerhed, ikke har kunnet drage fordel af tilpasningslov nr. 237/93 på grund af mangel på finansielle midler, eller — såfremt der ikke er indgivet nogen ansøgning i henhold til disse bestemmelser — fordi de ikke opfyldte betingelserne.

I henhold til § 1, stk. 1a, i tilpasningslov nr. 237/93 med tilhørende gennemførelsesbestemmelser, dvs. § 2, stk. 3, i regionallov nr. 37/94, tager de nævnte fordele sigte på medlemmerne af de landbrugskooperativer, som er erklæret insolvente eller konkurs, eller som er trådet i likvidation.

Til forskel fra de af staten fastsatte bestemmelser indeholder ovennævnte regionallov ingen bestemmelser om, at de fastsatte fordele ikke gælder for de medlemmer af kooperativerne, som enten frivilligt, eller fordi der er indledt en tvangsfuldbyrdelsesprocedure mod dem, helt eller delvis har betalt den gæld, for hvilken der er stillet sikkerhed.

Da regionallov (Sicilia) nr. 37/94 i det store og hele er en gentagelse af bestemmelserne i lov nr. 237/93, gælder overvejelserne vedrørende sidstnævnte ligeledes i det foreliggende tilfælde.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure over for de foranstaltninger, der er fastsat i regionallov (Sicilia) nr. 37/94.

IV

§ 1, stk. 1b, i lovdekret nr. 149, (som ændret ved tilpasningslov nr. 237/93)

I § 1, stk. 1b, i tilpasningslov nr. 237/93 er det fastsat, at staten for at konsolidere passiverne i landbrugskooperativerne og i sammenslutningerne heraf, fremkommet i forbindelse med finansielle transaktioner i perioden før den 31. december 1992, yder støtte i form af rentenedsættelse for femtenårige lån, som sidestilles med landbrugslån til jordforbedring, for hvilke »Fondo interbancaria di garanzia« stiller sikkerhed. Udgifterne for 1994 anslås til 20 mia. lire.

I henhold til § 3 i dekretet af 4. oktober 1994 skal statens bidrag til renterne være lig med forskellen mellem det beløb, der fremkommer ved anvendelse af referencesatsen, som fastsættes af finansministeriet to gange om måneden med henblik på landbrugslånene til jordforbedring, og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den tilsvarende reducerede sats, som gælder for landbrugere omfattet af det dekret, der blev udstedt af den italienske premierminister den 29. december 1985.

I § 4 i førnævnte dekret er det fastsat, at den samlede gældsætning, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af støtten, er:

1. kortfristede lån, der er optaget i pengeinstitutter, og endnu ikke er afviklet pr. 31. december 1992, og som er bestemt til løbende forretninger

2. betalinger vedrørende mellem- og langfristede lån, der er optaget i kreditinstitutter, og endnu ikke er afviklet pr. 31. december 1992, og som ikke er omfattet af en offentlig tilskuds- eller støtteordning.

I henhold til § 5 i dette dekret skal spørgsmålet om, hvorvidt støtteansøgningen kan imødekommes, afgøres på grundlag af strukturindekset — forstået som forholdet imellem på den ene side virksomhedens egenkapital og den mellem- og langfristede gæld og på den anden side nettoanlægsaktiverne — som efter konsolideringen ikke må være mindre end 0,8.

Ifølge Kommissionens praksis i sager vedrørende støtte til kriseramte virksomheder betragtes sådan støtte som driftsstøtte, som i princippet ikke kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, medmindre følgende tre betingelser er opfyldt:

— den pågældende støtte skal vedrøre lån optaget med henblik på finansiering af investeringer, der allerede er foretaget

— den kumulerede subventionsækvivalent for eventuel støtte bevilget på det tidspunkt, hvor lånene blev optaget, og den pågældende støtte må ikke overstige de satser, der generelt tillades af Kommissionen

— den pågældende støtte må først udbetales, når satserne for de nye lån er blevet ændret i overensstemmelse med renteudviklingen — i så fald skal støttebeløbet være mindre end eller lig med udgifterne som følge af denne ændring — eller det skal vedrøre lanbrugsbedrifter, som er økonomisk sunde, navnlig i det tilfælde, hvor de økonomiske byrder i forbindelse med de eksisterende lån kunne skade landbrugsbedrifterne eller resultere i konkurs.

Den pågældende støtte opfylder ikke betingelsen i første led, og det er ikke muligt at kontrollere, om betingelserne i andet led er opfyldt.

Som Kommissionen har understreget for nylig i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994), som ligeledes gælder for land-

brugsvirksomheder, skal redningsstøtte blot sikre virksomhedens fortsatte bestående i en kort periode, indtil der kan foretages en vurdering af virksomhedens fremtidsudsigter.

For at kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet i den i artikel 92 og 93 nævnte forstand skal den pågældende støtte opfylde følgende betingelser (som alternativ til de ovenfor nævnte betingelser): Den skal

— bestå af kontant støtte i form af lånegarantier eller lån til normal markedsrente

— være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at sikre virksomhedens fortsatte bestående (f.eks. dækning af lønudgifter, rutinemæssige leverancer osv.)

— kun ydes i det tidsrum, der er nødvendigt for at få fastlagt de fornødne og gennemførlige saneringsforanstaltninger (normalt ikke over seks måneder)

— være begrundet i alvorlige sociale vanskeligheder og ikke have uacceptable virkninger for industrien i andre medlemsstater.

— normalt være et éngangsfænomen (one-off).

Den støtte, der er fastsat i § 1, stk. 1b, i lov nr. 237/93, opfylder ikke disse betingelser, da

— renten for konsolideringslånene er lavere end markedsrenten

— støtten ikke kan betragtes som kontant støtte, der udbetales i den periode, der er nødvendig for at få fastlagt de fornødne og gennemførlige saneringsforanstaltninger, således som det er fastsat i Fællesskabets rammebestemmelser, dels på grund af støttens form (konsolidering af passiverne), dels på grund af støtteperiodens længe (under alle omstændigheder over seks måneder)

— de italienske myndigheder ikke har givet Kommissionen grundlag for at konkludere, at der foreligger en omstruktureringsplan for modtagervirksomhederne.

På baggrund af ovenstående kan den støtte, der er fastsat i § 1, stk. 1b, i lov nr. 237/93, ikke betragtes som forenelig med ovennævnte bestemmelser, og den opfylder således ikke de kriterier, som Kommissionen har fastsat for støtte af denne art.

Da det drejer sig om en form for støtte, som ifølge sin natur ikke indebærer nogen form for udvikling af den berørte sektor, falder den ikke ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne.

Den omhandlede støtte må således betragtes som driftsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Den falder ind under traktatens artikel 92, stk. 1, uden at nogen af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i stk. 2 og 3 i denne artikel, kan bringes i anvendelse.

Kommissionen har besluttet også at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure over for de støtteforanstaltninger, der er nævnt i § 1, stk. 1b, i lov om tilpasning af lovdekret nr. 149/93, og i det ministerielle dekret af 4. oktober 1994.

V

Som led i den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure opfordrer Kommissionen den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden en måned.

Kommissionen opfordrer ved indrykning af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de øvrige medlemsstaters regeringer og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger inden for samme frist.

Kommissionen henleder den italienske regerings opmærksomhed på det brev, som Kommissionen den 3. november 1983 sendte til alle medlemsstater vedrørende deres forpligtelser i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, samt på den meddelelse, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, side 3, hvori det blev indskærpet, at Kommissionen i tilfælde, hvor der er ydet ulovlig støtte, dvs. inden der er truffet endelig beslutning i overensstemmelse med den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure, kan kræve støtten tilbagebetalt og/eller nægte at debitere EUGFL's budget et beløb svarende til udgifterne til de nationale foranstaltninger, som direkte berører EF-foranstaltningerne.«

Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden en måned fra offentliggørelsen af denne meddelelse at sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Bemærkningerne vil blive sendt til den italienske regering.

Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger

(96/C 68/06)

(Tekst af betydning for EØS)

EF-traktatens artikel 92, stk. 1, forbyder — med visse undtagelser — »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner«, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Selv om enhver finansiel indgriben fra statens side til fordel for en virksomhed i større eller mindre grad fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen mellem denne virksomhed og dens konkurrenter, som ikke modtager en sådan støtte, er det ikke al støtte, der medfører en mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne. Dette gælder især meget små støttebeløb. Sådanne støttebeløb udbetales ofte — men ikke udelukkende — til SMV, hovedsagelig i henhold til ordninger, der administreres af lokale eller regionale myndigheder.

Med henblik på en administrativ forenkling for såvel medlemsstaterne som for Kommissionen — som bør kunne koncentrere sine ressourcer om sager af reel betydning på fællesskabsplan — og af hensyn til SMV indførte Kommissionen i 1992 en såkaldt de minimis-regel ([1]), hvori det fastsættes, at støtte under et bestemt tærskelbeløb må antages ikke at falde ind under artikel 92, stk. 1, således at støtten ikke længere på forhånd skal anmeldes til Kommissionen i henhold til artikel 93, stk. 3. Det har imidlertid vist sig, at reglen ikke dækker visse former for støtte, som tydeligvis ikke truer med at fordreje konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart, og at det kan være vanskeligt at kontrollere de betingelser, der er knyttet til støtten, navnlig når støtten ydes sammen med støtteordninger, der er godkendt af Kommissionen. De minimis-reglen ændres derfor som følger:

— det maksimale samlede de minimis-støttebeløb fastsættes til 100 000 ECU ([2]) over en periode på tre år, der begynder ved udbetalingen af den første de minimis-støtte

— dette beløb dækker al offentlig støtte, der ydes som de minimis-støtte, og berører ikke støttemodtagerens mulighed for at få anden støtte, der ydes i henhold til ordninger, der er godkendt af Kommissionen

— dette beløb dækker alle støttekategorier — uanset form og formål — med undtagelse af eksportstøtte ([3]), som ikke er omfattet af reglen.

Den offentlige støtte, der skal tages i betragtning, når loftet på 100 000 ECU skal overholdes, er den, der ydes af nationale, regionale eller lokale myndigheder, uanset om støtten udelukkende er national eller medfinansieres af Fællesskabet over strukturfondene, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

Selv om denne regel først og fremmest berører SMV, gælder den uanset de støttemodtagende virksomheders størrelse. Den gælder imidlertid ikke for de sektorer, der falder ind under EKSF-traktaten, skibsbygningsindustrien, transportsektoren og støtte til udgifter i forbindelse med landbrug og fiskeri.

Det maksimale beløb i de minimis-reglen er udtrykt som et tilskud på 100 000 ECU. Ydes støtten på anden måde end i form af et tilskud, skal den omregnes til subventionsækvivalent med henblik på anvendelse af grænsen i de minimis-reglen. De øvrige mest almindelige former for støtte med en lav værdi er bløde lån, skattelempelser og lånegarantier. Støtte, der er ydet på denne måde, omregnes til subventionsækvivalent på følgende måde:

Subventionsækvivalenten beregnes brutto, dvs. inden skat, hvis tilskuddet er skattepligtigt. Hvis støtten ikke er skattepligtig, hvilket gælder visse skattelempelser, anvendes støttens nominelle værdi, som er både brutto og netto.

Al støtte, der forventes modtaget i fremtiden, skal diskonteres til sin nutidsværdi. Den anvendte kalkulationsrentesats skal være den referencesats, der er gældende på det tidspunkt, hvor støtten ydes. Tilskud skal imidlertid medtages som et samlet beløb, selv om de udbetales i rater.

Subventionsækvivalenten for et blødt lån i et givet år er forskellen mellem forrentningen til referencesatsen og

([1]) Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, punkt 3.2, EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 2.

([2]) Den vejledende skrivelse til medlemsstaterne af 23. marts 1993 (D/06878) gælder fortsat med hensyn til beregningen af subventionsækvivalenten for støtte, der ydes i en anden form end tilskud.

([3]) Ved eksportstøtte forstås enhver støtte, der er knyttet direkte til de eksporterede mængder, til etableringen eller driften af et distributionsnet eller til løbende udgifter i forbindelse med eksportaktiviteten. Derimod er støtte til deltagelse i udstillinger og messer, til undersøgelser og konsulentbistand i forbindelse med introduktionen af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt geografisk marked i denne sammenhæng ikke at regne for eksportstøtte.

den faktiske forrentning. De beløb, der spares i rente, indtil lånet er fuldt tilbagebetalt, skal diskonteres til deres værdi på det tidspunkt, hvor lånet ydes, og lægges sammen.

Subventionsækvivalenten for en skattelempelse er den sparede skat i det pågældende år. Også her skal fremtidige skattebesparelser diskonteres til deres nutidsværdi ved hjælp af referencesatsen.

For lånegarantier kan subventionsækvivalenten for et givet år beregnes

— enten på samme måde som subventionsækvivalenten for et blødt lån, med fradrag af præmier, idet rentegodtgørelsen svarer til forskellen mellem referencesatsen og den, der opnås ved hjælp af statsgarantien

— eller som forskellen mellem a) det udestående beløb, der er stillet garanti for, multipliceret med risikofaktoren (sandsynligheden for misligholdelse) og b) en eventuel præmie, dvs.

(garantibeløb × risiko) — præmie.

Risikofaktoren skal afspejle erfaringerne med misligholdelse af lån, der ydes under lignende omstændigheder (branche, virksomhedsstørrelse, konjunkturer). Diskontering til nutidsværdien skal ske som beskrevet ovenfor.

Kommissionen skal påse, at medlemsstaterne ikke yder deres virksomheder støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet [1]. Medlemsstaterne skal lette gennemførelsen af denne opgave ved at indføre en kontrolmekanisme, som sikrer, at det samlede beløb for forskellige former for støtte til samme støttemodtager i henhold til de minimis-reglen ikke bringer det samlede beløb for denne type støtte op over 100 000 ECU over en periode på tre år. Enhver beslutning om ydelse af de minimis-støtte eller enhver ordning, hvorefter der ydes denne form for støtte, skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at en eventuel yderligere støtte til samme virksomhed i henhold til de minimis-reglen ikke må bringe den samlede de minimis-støtte til virksomheden op over loftet på 100 000 ECU over en periode på tre år. Denne mekanisme skal ligeledes sætte medlemsstaterne i stand til at besvare eventuelle spørgsmål fra Kommissionens side.

[1] Kommissionen forbeholder sig ligeledes ret til at træffe passende foranstaltninger med hensyn til støtte, som opfylder betingelserne for de minimis-reglen, men som er i strid med andre bestemmelser i traktaten.

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Fællesskab under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 27. februar til 2. marts 1996)

(96/C 68/07)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
4126	S 44 af 2. 3. 1996	Zimbabwe	ZW-Harare: Køretøjer	29. 5. 1996

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

(96/C 68/08)

(Tekst af betydning for EØS)

KOM(95) 734 endelig udg. — 96/0004(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 12. januar 1996)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at tage i betragtning, at mulighederne for at finde beskæftigelse inden for en rimelig frist er blevet begrænset betydeligt; derfor bør der fastsættes bestemmelser om, at en arbejdsløs bevarer retten til ydelser ved arbejdsløshed ud over den nuværende periode på tre måneder, når han søger beskæftigelse i en anden medlemsstat;

for at forhindre misbrug er det imidlertid nødvendigt at fastsætte, at hverken det samlede tidsrum for tilkendelse af ydelser eller ydelsesbeløbet efter en første periode på tre måneder kan overstige den periode eller det beløb, der er fastsat ikke blot i den kompetente stats lovgivning, men ligeledes i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse;

for at ordningen kan fungere effektivt er det, for så vidt angår kontrol og sanktioner, ønskeligt, at det er lovgivningen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse, som finder anvendelse;

det er påkrævet at præcisere, at det er institutionen i den medlemsstat, efter hvis lovgivning den arbejdsløse har ret til ydelser ved arbejdsløshed, som er forpligtet til at refundere ydelserne til den institution, som udreder disse ydelser;

grænsearbejdere, som er fuldtidsarbejdsløse, bør have mulighed for at tilmelde sig arbejdsformidlingen enten i den medlemsstat, hvor de senest har været beskæftiget, eller i den medlemsstat, hvor de er bosat, for at forbedre deres chancer for at finde arbejde;

det er nødvendigt at ændre en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 574/72 som følge af de ændringer, der foreslås til forordning (EØF) nr. 1408/71;

for at nå målet med arbejdskraftens frie bevægelighed inden for det sociale sikringsområde, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at en ændring af reglerne til koordinering af de nationale sociale sikringsordninger foretages ved et bindende, juridisk fællesskabsinstrument, som umiddelbart gælder i hver medlemsstat;

dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 3 B, stk. 3 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Artikel 25, stk. 1 og 2, affattes således:

»*Artikel 25*

1. En arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 69-69c og som opfylder betingelserne i den kompetente stats lovgivning for ret til natural- og kontantydelser, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i det i artikel 69b, stk. 2 og 3, fastsatte tidsrum ret til:

a) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning udredes af institutionen i den medlemsstat, hvor han søger arbejde, efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, som om han var forsikret dér

b) kontantydelser, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger arbejde, kan ydelserne dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning. Efter udløbet af den i artikel 69b, stk. 2, fastsatte periode kan kontantydelserne ikke overstige det ydelsesbeløb, som den pågældende ville have haft ret til, hvis han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor han søger arbejde. Artikel 69b, stk. 3, litra b), andet punktum, finder tilsvarende anvendelse. De i artikel 69-69c omhandlede ydelser ved arbejdsløshed tilkendes ikke for det tidsrum, i hvilket der modtages kontantydelser.

2. En fuldtidsledig arbejdstager, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, litra c), første punktum, har ret til natural- eller kontantydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18; udgifterne ved disse ydelser afholdes af bopælslandets institution.«

2) Artikel 39, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. En fuldtidsledig arbejdstager, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra c), første punktum, modtager invaliditetsydelser, udredt af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, og efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 38 og/eller artikel 25, stk. 2. Disse ydelser udredes af institutionen i bopælslandet.«

3) Artikel 45, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. En periode med fuld arbejdsløshed, hvor en arbejdstager oppebærer ydelser i henhold til artikel 71, stk. 1, litra c), første punktum, medregnes af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er bosat, efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning.«

4) Artikel 47, stk. 4, affattes således:

»4. Hvis det i henhold til den lovgivning, som den kompetente institution i en medlemsstat anvender, er nødvendigt, at der med henblik på ydelsernes beregning tages hensyn til en løn, når artikel 45, stk. 6, første og andet afsnit, er blevet anvendt, og hvis de eneste perioder, der i denne medlemsstat tages i betragtning med henblik på fastsættelse af pensionen, er perioder med fuldtidsledighed, for hvilke der er modtaget ydelser i henhold til artikel 71, stk. 1, litra c), første punktum, fastsætter den kompetente institution i denne medlemsstat pensionen på grundlag af den løn, som den har anvendt som referenceløn ved beregningen af de pågældende ydelser ved arbejdsløshed, og efter den for denne institution gældende lovgivning.«

5) Artikel 67, stk. 3, affattes således:

»3. Bortset fra de i artikel 71, stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde, er anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2 betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt

— forsikringsperioder, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde

— beskæftigelsesperioder, i det i stk. 2 omhandlede tilfælde

efter den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelser.«

6) Artikel 69 affattes således:

»*Artikel 69*

En fuldtidsarbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som opfylder de i en medlemsstats lovgivning foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 67, og som rejser til en eller flere andre medlemsstater for at søge beskæftigelse, bevarer retten til disse ydelser på de i artikel 69a fastsatte betingelser og inden for de i artikel 69b fastsatte grænser.«

7) Efter artikel 69 indsættes artikel 69a, 69b og 69c, der affattes således:

»*Artikel 69a*

Betingelser for bevarelse af ret til ydelser

1. En arbejdsløs skal før sin afrejse have været tilmeldt som arbejdssøgende og have stået til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire uger, efter at han blev arbejdsløs. Det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution kan dog give samtykke til, at han rejser inden udløbet af denne frist.

2. Den arbejdsløse skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i hver af de medlemsstater, han rejser til, og underkaste sig den dér bestående kontrol, opfylde betingelserne i denne stats lovgivning og stå til rådighed for arbejdsformidlingen. Denne betingelse anses for opfyldt for tidsrummet forud for tilmeldingen, såfremt denne sker inden syv dage efter det tidspunkt, hvor den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt. I undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist.

Artikel 69b

Grænser for bevarelse af ret til ydelser

1. Størrelsen og varigheden af de ydelser, som den arbejdsløse bevarer retten til, er fastsat i den kompetente stats lovgivning; bestemmelserne i denne afdeling kan under ingen omstændigheder give ret til ydelser, som overstiger eller kan tilkendes for et længere tidsrum, end hvad der er fastsat i den kompetente stats lovgivning. Den periode, hvor den arbejdsløse har modtaget ydelser i henhold til denne stats lovgivning, inden han rejser til en eller flere andre medlemsstater, fratrækkes den periode, hvor retten til ydelser bevares.

2. I første omgang bevares retten til ydelser i et tidsrum af højst tre måneder, regnet fra det tidspunkt, da den arbejdsløse er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt.

3. Efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte periode gælder endvidere følgende regler:

a) Det samlede tidsrum, hvor der tilkendes ydelser i henhold til den kompetente stats lovgivning, kan ikke overstige den periode, for hvilken den arbejdsløse ville have haft ret til ydelser, hvis han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvortil han er rejst for at søge arbejde.

b) Det ydelsesbeløb, som den arbejdsløse bevarer retten til i henhold til den kompetente stats lovgivning, kan ikke overstige størrelsen af de ydelser, som han ville have haft ret til, hvis han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvortil han er rejst for at søge arbejde. Institutionen i den sidstnævnte medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af den tidligere løn, beregner det ydelsesbeløb, som den arbejdsløse ville have haft ret til, på grundlag af den løn, der på det sted, hvor den arbejdsløse søger arbejde, sædvanligt ydes for en beskæftigelse, som svarer til eller kan sammenlignes med den beskæftigelse, som den arbejdsløse senest har udøvet på en anden medlemsstats område.

4. Hvor det drejer sig om en sæsonarbejder, er dette tidsrum yderligere begrænset til den resterende del af den sæson, for hvilken han er ansat.

5. En arbejdsløs, som vender tilbage til den kompetente stat, bevarer retten til ydelser i henhold til denne stats lovgivning; den periode, i hvilken den arbejdsløse har modtaget ydelser i en eller flere andre medlemsstater end den kompetente stat, fratrækkes den periode, i hvilken han fortsat har ret til ydelser i henhold til den kompetente stats lovgivning.

6. Bestemmelserne i artikel 69, 69a og 69b kan kun gøres gældende én gang mellem to beskæftigelsesperioder.

7. Hvis den kompetente stat er Belgien, generhverver en arbejdsløs, som vender tilbage dertil efter at have været omfattet af bestemmelserne i artikel 69, 69a og 69b, først retten til ydelser fra dette land, efter at han har været beskæftiget dér i mindst tre måneder.

Artikel 69c

Ændring af retten til ydelser

Retten til ydelser i henhold til bestemmelserne i artikel 69, 69a og 69b begrænses, ændres, stilles i bero, inddrages eller bortfalder, hvis der indtræder omstændigheder vedrørende den arbejdsløse, som i henhold til lovgivningen i den stat, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse, medfører, at retten til ydelser ved arbejdsløshed begrænses, ændres, stilles i bero, inddrages eller bortfalder. Institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse, træffer afgørelse om anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.«

8) Artikel 70, stk. 1, affattes således:

»1. I de i artikel 69 omhandlede tilfælde udbetales ydelserne af institutionen i hver af de stater, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse.

Det påhviler den kompetente institution i den medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning den arbejdsløse har ret til ydelser, at refundere disse ydelser.«

9) Artikel 71 affattes således:

»*Artikel 71*

1. En arbejdsløs arbejdstager, som under sin seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter følgende regler:

a) En arbejdstager, som er arbejdsløs, bortset fra fuldtidsarbejdsløs, i den virksomhed, hvor han er beskæftiget, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat, som om han var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution.

b) En arbejdstager, som er fuldtidsarbejdsløs, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat, modtager ydelser efter den kompetente stats lovgivning, som om han var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution. Såfremt den kompetente stat er Luxembourg, refunderer institutionen på bopælsstedet, i en overgangsperiode på ti år efter dette stykkes ikrafttrædelse, institutionen i førstnævnte stat halvdelen af de ydelser, som er blevet tilkendt en grænsearbejder i henhold til artikel 1, litra b), dog med den begrænsning, at beløbet ikke kan overstige det ydelsesbeløb, som den arbejdsløse ville have haft ret til, hvis han havde stillet sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælslandet.

Når en arbejdsløs på et senere tidspunkt stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, hvor han er bosat, modtager han ydelser efter denne stats lovgivning. Den periode, i hvilken han har modtaget ydelser i den kompetente stat, fratrækkes dog den periode, for hvilken han fortsat har ret til ydelser efter lovgivningen i den stat, hvor han er bosat.

c) En arbejdstager, som er fuldtidsarbejdsløs, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor han er bosat, eller som vender tilbage til denne stat, modtager ydelser efter denne stats lovgivning, som om han senest havde været beskæftiget dér disse ydelser udbetales af institutionen på bopælsstedet og for denne institutions regning.

Når en arbejdsløs på et senere tidspunkt stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat, modtager han ydelser efter denne stats lovgivning. Den periode, i hvilken han har modtaget ydelser i den stat, hvor han er bosat, fratrækkes dog den periode; for hvilken han fortsat har ret til ydelser efter den kompetente stats lovgivning.

d) Så længe en arbejdsløs har ret til ydelser i henhold til bestemmelserne i litra a) eller litra b), kan han ikke gøre krav på ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor han er bosat.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 betyder udtrykket »fuldtidsarbejdsløs« det forhold, at en arbejdstagers arbejdskontrakt er blevet bragt til ophør eller er udløbet.«

10) Artikel 72a affattes således:

»*Artikel 72a*

Fuldtidsarbejdsløse

En arbejdstager, som er fuldtidsarbejdsløs, og som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra c), første punktum, modtager for de af sine familiemedlemmer, som er bosat i samme medlemsstat som ham, familieydelser i henhold til bestemmelserne i denne stats lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 72. Disse ydelser udredes af institutionen på bopælsstedet og for denne institutions regning.«

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således:

1) Artikel 26 ændres således: Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. For at opnå de i forordningens artikel 25, stk. 1, omhandlede natural- og kontantydelser for sig selv og sine familiemedlemmer skal den arbejdsløse for sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en attest, som skal indhentes fra den kompetente sygeforsikringsinstitution før hans afrejse. Hvis den arbejdsløse ikke fremlægger den nævnte attest, retter institutionen på det sted, hvortil han er rejst, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

Denne attest skal bekræfte, at han har ret til de nævnte ydelser på de i forordningens artikel 69a, stk. 1, fastsatte betingelser, anføre, for hvor lang tid han er berettiget til ydelserne under hensyntagen til bestemmelserne i forordningens artikel 69b, og nærmere angive størrelsen af de kontantydelser, der i det nævnte tidsrum eventuelt skal udbetales fra sygeforsikringen i tilfælde af uarbejdsdygtighed eller hospitalsindlæggelse.

Institutionen for arbejdsløshedsforsikring på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, underretter den kompetente institution om bl.a. de grænser for udbetaling af kontantydelser, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens artikel 25, stk. 1, litra b).

2. Institutionen for arbejdsløshedsforsikring på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, bekræfter på en genpart af den i gennemførelsesforordningens artikel 83 omhandlede attest, som skal fremsendes til sygeforsikringsinstitutionen på det samme sted, at de i forordningens artikel 69a, stk. 2, fastsatte betingelser er til stede med angivelse af det tidspunkt, fra hvilket de er opfyldt, samt fra hvilket tidspunkt den arbejdsløse får udbetalt ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen for den kompetente institutions regning.

Denne attest er gyldig i det i forordningens artikel 69b fastsatte tidsrum, så længe betingelserne er opfyldt. Institutionen for arbejdsløshedsforsikring på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, skal inden tre dage underrette den nævnte sygeforsikringsinstitution, såfremt betingelserne ikke længere er opfyldt.«

2) Overskriften til artikel 83 og artikel 83, stk. 1, affattes således:

»**Gennemførelse af forordningens artikel 69-69c**

Artikel 83

Betingelser og grænser for bevarelse af ret til ydelser, når den arbejdsløse rejser til en anden medlemsstat

1. For at bevare sin ret til ydelser skal den i forordningens artikel 69 omhandlede arbejdsløse for institutionen på det sted, hvortil han er rejst, ud over den i gennemførelsesforordningens artikel 80 omhandlede attest, fremlægge en attest, hvorved den kompetente institution bekræfter, at den pågældende fortsat har ret til ydelser på de i forordningens artikel 69a, stk. 2, fastsatte betingelser. Den kompetente institution skal i denne attest navnlig angive:

a) størrelsen af de ydelser, der efter den kompetente stats lovgivning skal udbetales til den arbejdsløse

b) det tidspunkt, hvorfra den arbejdsløse er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat

c) den frist, der er indrømmet efter forordningens artikel 69a, stk. 2, for tilmelding som arbejdssøgende i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst

d) det længste tidsrum, hvori retten til ydelser kan bevares, og det højeste ydelsesbeløb i overensstemmelse med forordningens artikel 69b, stk. 1

e) den periode, i hvilken den arbejdsløse har modtaget ydelser i henhold til den kompetente stats lovgivning, inden han rejste til en anden medlemsstat.

Den kompetente institution underretter i givet fald institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, om ændringer af de oplysninger, der er anført på den nævnte attest.«

3) Artikel 83, stk. 3, affattes således:

»3. Institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, underretter den kompetente institution om datoen for den arbejdsløses tilmelding og om datoen for den første udbetaling af ydelser, samt om de grænser for tilkendelse af ydelser, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens artikel 69b, stk. 3, litra a) og b). Institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, udbetaler ydelserne, hvis størrelse og varighed er fastsat i henhold til de ovennævnte bestemmelser og artikel 69b, stk. 1, efter de nærmere regler i lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst.

Institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, foretager eller foranlediger foretaget den foreskrevne kontrol, som om det drejede sig om en arbejdsløs, der modtager ydelser efter den for institutionen gældende lovgivning. Den underretter straks institutionen i den kompetente stat om afgørelser, der er blevet truffet i henhold til forordningens artikel 69c, og oplyser, i hvilket omfang retten til ydelser begrænses, ændres, inddrages eller bortfalder.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Bekendtgørelse om licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af blød hvede til Algeriet og Marokko

(96/C 68/09)

I. Genstand

1. Der holdes en licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel til Algeriet og Marokko af blød hvede henhørende under KN-kode 1001 90 99.

2. Den samlede mængde, der kan være genstand for fastsættelse af maksimumseksportrestitutionen eller minimumseksportafgiften som nævnt i artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/96 ([2]), er på ca. 400 000 tons.

3. Licitationen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i:

— Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ([3])

— Forordning (EF) nr. 1501/95

— Kommissionens forordning (EF) nr. 404/96 ([4]).

II. Frister

1. For den første af de ugentlige licitationer begynder fristen for indgivelse af bud den 6. marts 1996 og udløber den 7. marts 1996, kl. 10.00.

2. For de følgende ugentlige licitationer udløber fristen for indgivelse af bud hver uge, torsdag kl. 10.00.

For den anden ugentlige licitation, og for de følgende, begynder fristen for indgivelser af bud at løbe fra den første arbejdsdag, som følger efter udløbet af den foregående frist.

3. Denne bekendtgørelse offentliggøres kun ved åbningen af denne licitation. Medmindre den ændres eller afløses af en anden bekendtgørelse, gælder denne bekendtgørelse for alle de ugentlige licitationer, der iværksættes i løbet af denne licitations gyldighedsperiode.

III. Bud

1. De skriftligt afgivne bud skal senest fremkomme på den under kapitel II angivne dato og time, enten ved indlevering mod kvittering for modtagelsen eller ved anbefalet brev, eller ved telex, telefax eller telegram tilgå en af følgende adresser:

— Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE), D-60322 Frankfurt am Main, Adickesallee 40 (télex: 699 76 24, 699 76 33; télécopieur: 1564-793, 1564-794),

— Office national interprofessionnel des céréales, 21, avenue Bosquet, F-75326 Paris Cedex 07 (télex: OFILE 200490 F/OFIDM 203662 F; télécopieur: 47 05 61 32),

— Ministerio per il commercio con l'estero, direzione generale import-export, divisione IV, viale Shakespeare, I-00100 Roma (telex: MINCOMES 623437, 610083, 610471; telefax: 5926217),

— Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, Stadhoudersplantsoen 12, NL-2517 JL Den Haag (telex: HOVAKKER 32579, telefax: 461400),

— Office belge de l'économie et de l'agriculture (OBEA)/Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw (BDBL), rue de Trèves, 82/Trierstraat 82, B-1040 Bruxelles/Brussel (télex: OBEA 24076, 65567; télécopieur: 2302533),

— Intervention Board for Agricultural Produce, External Trade Division, Lancaster House, Hampshire Court, Newcastle upon Tyne, ME4 7YE (telex: 848302; telefax: 583626 (og 1) 2261839),

— Department of Agriculture, Food and Forestry, Cereals Division, Agriculture House, Kildare Street, IRL-Dublin 2 (telex: AGRI EI 93607; telefax: 6616263),

— EU-Direktoratet, Kampmannsgade 3, DK-1780 København (telex: 15137 DK; fax: 33926948),

— Ministério do Comércio e Turismo, Direcção-Geral do Comércio, Av. da República, 79, P-1000 Lisboa (telex 13418, telefax: 7932210),

([1]) EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.
([2]) EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.
([3]) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
([4]) EFT nr. L 55 af 6. 3. 1996, s. 15.

— Service d'économie rurale, office bu blé, 113-115, route de Hollerich, L-1741 Luxembourg (télex: AGRIM L 2537, télécopieur: 450178),

— YDAGEP, 241, rue Acharnon, GR-10446 Athènes (telex: 221736 ITAG GR, telefax: 8629373),

— Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA), c/Beneficencia 8, E-28004 Madrid (telex: 41818, 23427 SENPA E, telefax: 5219832, 5224387),

— Statens Jordbruksverk, Vallgatan 8, S-55182 Jönköping (telex: 70991 SJV-S, telefax: 36190546),

— Maa- ja metsätalousministeriö, interventioyksikkö, PL 232, FIN-00171 Helsinki (Telekopio: 90-1609760, 90-1609790),

— AMA (Agrarmarkt Austria), Dresdnerstraße 70, A-1200 Wien (Telefax 0043-1-33151399, 0043-1-33151298).

Bud, der ikke afgives pr. telex, telefax eller telegram, skal sendes til den pågældende adresse i en forseglet dobbelt kuvert. Den inderste kuvert, der ligeledes skal være forseglet, skal bære påskriften »Bud i forbindelse med licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af blød hvede till Algeriet og Marokko (forordning (EF) nr. 404/96) — Fortroligt«. Indtil den pågældende har fået meddelelse om licitationstilslaget fra vedkommende medlemsstat, er de afgivne bud bindende.

2. Buddet samt bevis og den erklæring, der omhandles i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1501/95, affattes på det eller på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har modtaget buddet.

IV. Licitationssikkerheden

Licitationssikkerheden stilles til fordel for den pågældende kompetente myndighed.

V. Licitationstilslag

Ved tilslaget etableres:

a) retten til i den medlemsstat, hvor buddet er blevet indgivet, at få udstedt en eksportlicens med angivelse af den eksportrestitution eller eksportafgift, der er anført i buddet, og som tildeles for den pågældende mængde

b) forpligtelsen til i den i litra a) nævnte medlemsstat at anmode om en eksportlicens for denne mængde.

EUROPÆISK ØKONOMISK INTERESSEGRUPPE

Bekendtgørelse offentliggjort i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 (1) — Stiftelse

(96/C 68/10)

1. *Firmagruppens navn:* Water Management Italia - GEIE

2. *Firmagruppens registreringsdato:* 9. 1. 1996

3. *Firmagruppens registreringssted:*

   a) *Medlemsstat:* I

   b) *Adresse:* Roma

4. *Firmagruppens registreringsnummer:* 101/96

5. *Offentliggørelse(r):*

   a) *Den fulde titel på den publikation, hvori offentliggørelsen har fundet sted:* Gazzette ufficiale della Repubblica Italiana, foglio delle inserzioni n. 32, pagg. 14-15, inserzioni n. 5-1526

   b)

   c) *Publikationsdato:* 8. 2. 1996

(1) EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985, s. 1.

Databehandlig og virksomhed i forbindelse hermed

Offentligt udbud

(96/C 68/11)

1. ***Den ordregivende myndighed:*** Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Det Statistiske Kontor (Eurostat), enhed C4, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, postboks 1503, L-2920 Luxembourg.

Tlf. 43 01-335 72. Telefax 43 01-343 39.

2. ***Servicekategori og -beskrivelse:***

a) Databehandlig og virksomhed i forbindelse hermed, kategori 11, CPC-nummer: 865, 866.

b) Beskrivelse:

Kommissionen er ansvarlig for iværksættelsen af Edicom (Electronic Data Interchange on Commerce), Rådets afgørelse den 11. 7. 1994.

Dette program sigter efter indføring af foranstaltninger til modernisering og automatisering af det statistiske system over udveksling af goder mellem medlemsstaterne (Intrastat).

Disse foranstaltninger omfatter navnligt:

— Planlægning, udvikling, dokumentation og fremme af metoder, harmoniserede procedurer, software til indsamling, validering, behandling og spredning af data såvel som tilrådighedstillelse af formater til udveksling af oplysninger på grundlag af europæiske og internationale normer,

— udarbejdelse af forholdsregler til forenkling og harmonsering af systemets funktion.

Endvidere tilbyder initiativet Extracom, udviklet inden for rammerne af IDA-programmet (Interchange Data between Administrations), en tilsvarende struktur til udveksling af goder med tredjelande (Extrastat).

En del af arbejdsprogrammerne består af følgende partier:

Parti 1: Help Desk-/Management-support og vedligeholdelse,

parti 2: Edicom-projektstøtte,

parti 3: Standardisering af Edifact,

parti 4: Støtte og assistance til CD-ROM Comext,

parti 4.1: Støtte og assistance ved produktionen af CD-ROM Comext,

parti 4.2: Støtte og assistance ved anvendelsen af CD-ROM Comext,

parti 5: Dokumentation til CD-ROM Comext,

parti 6: Styring af tilføjelser,

parti 7: Tilrådighedstillelse af den kombinerede nomenklatur,

parti 8: Vedligeholdelse af nøgleordssystemet,

parti 9: Sprogkonsolidering og -udvidelse,

parti 10: Datakvalitet og -analyse,

delparti 10.1: Sammenligning af nationale og fællesskabets statistikker,

delparti 10.2: Præsentation og evaluering af spejlstatitikker,

delparti 10.3: Skøn af manglende data,

delparti 10.4: Opretning af Intra-handelsdata,

delparti 10.5: Validering af data,

parti 11: Edb-støtte ved undersøgelser,

parti 12: Udarbejdelse af indeks,

parti 13: Dataudvikling og -vedligeholdelse via transportprocedurer,

parti 14: Udvikling af Comext/Extrastat,

parti 15: Udvikling af Messages Extra,

parti 16: Fejlretning på Comext,

parti 17: Forvaltning af databaser,

parti 18: Produktion og støtte til informationskontor,

Den komplette beskrivelse af disse partier gives i udbudsmaterialet.

3. ***Leveringssted:*** Luxembourg, se punkt 1.

4. a), b)

c) Bud skal angive de uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer for de personer, der er ansvarlige og beskæftiget med partiernes udførelse.

5. ***Serviceydelser:*** Tilbudsgivere kan afgive bud på et eller flere eller delpartier beskrevet i punkt 2. Bud på dele af delpartier accepteres ikke.

6. ***Alternative bud:*** Alternative bud er ikke tilladt.

7. a) ***Dato for udførelse af serviceydelse:*** Fra kontraktunderskrivelse, planlagt til den 1. 7. 1996.

   b) ***Planlagt projektvarighed:*** Et år fra datoen for kontraktunderskrivelse, fornybar to gang med en varighed på et år, under forbehold for rådighed over bevillinger og tilfredsstillende serviceydelser.

8. a) ***Navn og adresse på tjenestegrenen, hvorfra udbudsmaterialet kan fås:*** Hr. G. Pieltain, C3/013, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, BP 1503, L-2920 Luxembourg, tlf. (352) 43 01-344 64, telefax (352) 43 01-343 39.

   Anmodning sker udelukkende skriftligt, med angivelse af navn og adresse på den person, der har stillet anmodningen og ved angivelse af reference for de berørte partier.

   b) ***Sidste frist for anmodning af udbudsmaterialet:*** 3. 4. 1996, poststemplets dato er gældende.

   c) ***Betaling for modtagelse af udbudsmaterialet:*** Finder ikke anvendelse.

9. a) ***Sidste frist for modtagelse af bud:*** 22. 4. 1996, poststemplets dato er gældende.

   b) ***Adresse, hvortil de sendes:*** UAD (Unité d'administration des documents), kontor C5/116, Eurostat, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, BP 1503, L-2920 Luxembourg.

   c) Bud udfærdiges på et af Den Europæiske Unions officielle sprog.

10. ***Åbning af bud:***

    a) Personer, der kan overvære åbning af bud: En repæsentant pr. tilbudsgiver med behørig fuldmagt.

    b) Dato, tidspunkt og sted: 29. 4. 1996 (10.00); sted: Se punkt 1.

11. ***Sikkerhedsstillelser og garantier:*** Se udbudsmaterialet.

12. ***Finansierings- og betalingsbetingelser:*** Se udbudsmaterialet.

13. Tilbudsgivere kan afgive bud særskilt eller i fællesskab med andre. Såfremt der er tale om et fælles bud fremlagt af forskellige partnere, skal en af disse udnævnes til hovedkontrahent for kontrakten.

14. ***Minimumsbetingelser:*** Tilbudsgivere skal fremlægge:

    a) En erklæring over den samlede omsætning for de seneste tre regnskabsår;

    b) En liste over lignende arbejder udført i løbet af de seneste to år;

    c) CV for alle personer, der deltager i udførelsen af arbejderne.

15. ***Buddenes gyldighedsfrist:*** Op til ni måneder fra den sidste frist for modtagelse af bud, se punkt 9.

16. ***Kriterier for kontrakttildeling i prioriteret rækkefølge:*** Kontrakttildeling sker til det økonomisk mest fordelagtige bud vurderet på grundlag af buddets tekniske kvalitet, frister og pris. Buddets tekniske kvalitet vurderes under hensyntagen til:

    a) Forståelse for og den anvendte metode til arbejdets udførelse under parti 11, 13, 14, 15,

    b) Det foreslåede personales egnethed og kompetence under parti 1 til 10, 12, 16 til 18,

    c) Den detaljerede arbejdsplans duelighed under parti 11, 13, 15.

17. ***Andre oplysninger:*** Udførelse af serviceydelserne kræver hyppig kontakt med Eurostat i Luxembourg såvel som tilstedeværelse ved arbejdsmøder.

18. ***Dato for offentliggørelse af bekendtgørelse af forhåndsmeddelelse:*** Finder ikke anvendelse.

19. ***Dato for afsendelse af bekendtgørelse:*** 22. 2. 1996.

20. ***Dato for modtagelse af bekendtgørelse hos Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:*** 22. 2. 1996.

21. Kontrakt omfattet af GATT-aftalen.

Rådgivningsservice i forbindelse med forvaltningsspørgsmål og tilknyttede serviceydelser

Offentligt udbud

(96/C 68/12)

1. ***Den ordregivende myndighed:*** Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Det Statistiske Kontor (Eurostat), enhed C4, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, postboks 1503, L-2920 Luxembourg.

   Tlf. 43 01-335 72. Telefax 43 01-343 39.

2. ***Servicekategori og -beskrivelse:***

   a) Rådgivningsservice i forbindelse med forvaltningsspørgsmål og tilknyttede serviceydelser, kategori 11, CPC-nummer: 865, 866.

   b) Beskrivelse:

   Kommissionen er ansvarlig for iværksættelsen af Edicom (Electronic Data Interchange on Commerce), Rådets afgørelse den 11. 7. 1994.

   Dette program sigter efter indføring af foranstaltninger til modernisering og automatisering af det statistiske system over udveksling af goder mellem medlemsstaterne (Intrastat).

   Disse foranstaltninger omfatter navnligt:

   — Planlægning, udvikling, dokumentation og fremme af metoder, harmoniserede procedurer, software til indsamling, validering, behandling og spredning af data såvel som tilrådighedstillelse af formater til udveksling af oplysninger på grundlag af europæiske og internationale normer,

   — udarbejdelse af forholdsregler til forenkling og harmonsering af systemets funktion.

   Endvidere tilbyder initiativet Extracom, udviklet inden for rammerne af IDA-programmet (Interchange Data between Administrations), en tilsvarende struktur til udveksling af goder med tredjelande (Extrastat).

   En del af arbejdsprogrammerne består af følgende partier:

   Parti 1: Internationalisering og integrering,

   parti 2: Optimering af Intrastat-systemet,

   parti 3: Tilslutninger til skattevæsenet,

   parti 4: Sektoropdelte undersøgelser efter produkter,

   parti 5: Alternative systemer.

   Den komplette beskrivelse af disse partier gives i udbudsmaterialet.

3. ***Leveringssted:*** Luxembourg, se punkt 1.

4. a), b)

   c) Bud skal angive de uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer for de personer, der er ansvarlige og beskæftiget med partiernes udførelse.

5. ***Serviceydelser:*** Tilbudsgivere kan afgive bud på et eller flere eller delpartier beskrevet i punkt 2. Bud på dele af delpartier accepteres ikke.

6. ***Alternative bud:*** Alternative bud er ikke tilladt.

7. a) ***Dato for udførelse af serviceydelse:*** Fra kontraktunderskrivelse, planlagt til den 1. 7. 1996.

   b) ***Planlagt projektvarighed:*** Et år fra datoen for kontraktunderskrivelse, fornybar to gang med en varighed på et år, under forbehold for rådighed over bevillinger og tilfredsstillende serviceydelser.

8. a) ***Navn og adresse på tjenestegrenen, hvorfra udbudsmaterialet kan fås:*** Hr. G. Pieltain, C3/013, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, BP 1503, L-2920 Luxembourg, tlf. (352) 43 01-344 64, telefax (352) 43 01-343 39.

   Anmodning sker udelukkende skriftligt, med angivelse af navn og adresse på den person, der har stillet anmodningen og ved angivelse af reference for de berørte partier.

   b) ***Sidste frist for anmodning af udbudsmaterialet:*** 3. 4. 1996, poststemplets dato er gældende.

   c) ***Betaling for modtagelse af udbudsmaterialet:*** Finder ikke anvendelse.

9. a) ***Sidste frist for modtagelse af bud:*** 22. 4. 1996, poststemplets dato er gældende.

   b) ***Adresse, hvortil de sendes:*** UAD (Unité d'administration des documents), kontor C5/116, Eurostat, Jean Monnet-bygningen, rue Alcide de Gasperi, BP 1503, L-2920 Luxembourg.

   c) Bud udfærdiges på et af Den Europæiske Unions officielle sprog.

10. ***Åbning af bud:***

a) Personer, der kan overvære åbning af bud: En repæsentant pr. tilbudsgiver med behørig fuldmagt.

b) Dato, tidspunkt og sted: 29. 4. 1996 (10.00); sted: Se punkt 1.

11. ***Sikkerhedsstillelser og garantier:*** Se udbudsmaterialet.

12. ***Finansierings- og betalingsbetingelser:*** Se udbudsmaterialet.

13. Tilbudsgivere kan afgive bud særskilt eller i fællesskab med andre. Såfremt der er tale om et fælles bud fremlagt af forskellige partnere, skal en af disse udnævnes til hovedkontrahent for kontrakten.

14. ***Minimumsbetingelser:*** Tilbudsgivere skal fremlægge:

a) En erklæring over den samlede omsætning for de seneste tre regnskabsår;

b) En liste over lignende arbejder udført i løbet af de seneste to år;

c) CV for alle personer, der deltager i udførelsen af arbejderne.

15. ***Buddenes gyldighedsfrist:*** Op til ni måneder fra den sidste frist for modtagelse af bud, se punkt 9.

16. ***Kriterier for kontrakttildeling i prioriteret rækkefølge:*** Kontrakttildeling sker til det økonomisk mest fordelagtige bud vurderet på grundlag af buddets tekniske kvalitet, frister og pris. Buddets tekniske kvalitet vurderes under hensyntagen til:

a) Forståelse for og den anvendte metode til arbejdets udførelse,

b) Det foreslåede personales egnethed og kompetence,

c) Den detaljerede arbejdsplans duelighed.

17. ***Andre oplysninger:*** Udførelse af serviceydelserne kræver hyppig kontakt med Eurostat i Luxembourg såvel som tilstedeværelse ved arbejdsmøder.

18. ***Dato for offentliggørelse af bekendtgørelse af forhåndsmeddelelse:*** Finder ikke anvendelse.

19. ***Dato for afsendelse af bekendtgørelse:*** 22. 2. 1996.

20. ***Dato for modtagelse af bekendtgørelse hos Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:*** 22. 2. 1996.

21. Kontrakt omfattet af GATT-aftalen.

BERIGTIGELSER

Åbning, i hvert af landene i Det Europæiske Fællesskab, af en bankkonto i ecu på vegne af Europa-Kommissionen — Den Europæiske Udviklingsfond

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 55 af 24. 2. 1996, s. 13)

(96/C 68/13)

Europa-Kommissionen, Generaldirektorat XIX-Budgetter, hr. J.-P. Mingasson, JECL 8/13, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

Følgende punkter læses således:

4. a) Serviceydelse er forbeholdt pengeinstitutter, der har etableret en filial i den medlemsstat i Fællesskabet, til hvilket partier henviser og som ihændehaver alle nødvendige autorisationer til udførelse af de krævede serviceydelser.

8. b) ***Sidste frist for anmodning om udbudsmaterialet:*** 10. 4. 1996.

9. a) ***Sidste frist for modtagelse af tilbud:*** 10. 5. 1996.

9. c) Et af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.

16. ***Kriterier for tildeling af kontrakt:*** Kontrakten vil blive tildelt det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Vurdering af bud sker i prioriteret rækkefølge af kriterier vedrørende debettransaktioner, betaling (forstået som vederlag for den budte rentesats), kredittransaktioner og procedurer.